

las autoridades constituidas. Son misatjers de pau y los tirs que anem á enjegar en la guerra que hem emprés contra el caciquisme y demás plagas serán ab canons de fusta armats de bayoneta d' acer ó sigui la ploma, trempada en los recorts de valor civich de nostre compatrici y Conceller en Cap, en Fontanella y nostres projectils serán la lógica y la raho acompañats del sentit comú y sentit practich que distingeix als cataláns. Guerra donchs al caciquisme aqueix pop nacional que ab son sens fi de camas, te presoncras las forsas vivas del país á las que pren sa llibertat, per convertirlas al servilisme mes abrutit y que, enjendrant una apatia esglayadora, embota la sensibilitat y fa que sufrim ab deshonrosa resignació, los atropells mes odiosos, las injurias y cops mes humillants obligantnos, com los gossos, á llepar la ma del verdugo, si no volem sentir caurer mes cops sobre la nafrada esquena.

A aqueix caciquisme venim á combátrer á aqueix pop, volem tallar las camas ¿lo conseguirem? de tots dependeix que aixís sia. Enemichs de gastar pólvora en salvas, creyem inútil gastar forsas en lluytas com las que anys ha que] duran, de fer caurer en Pere fer pujar en Pau, mentres se dessangra la nació miserablement, no essent possible sortir triufants. Avans creyem necessari reunir forsas suficientes. Lo Centre Catalanista trevalla ja recludantlas dintre l' industria agricultura y comers á qual efecte, basa tots sos trevalls procurant l' associació gremial de totas las classes, per la millor defensa dels interessos morals y materials de cada hù y las de tots en general á fi d' alcansar la prosperitat desitjada. Aquestas forsas allunyadas per complert de la política meatidera, podrán consagrarse ab afany al comú ben estar, disposantse á fer-se dignes de governarse, fent aixís práctica, si fos necessari, la valenta frase de mosen Collell en sa sacramental quant diu «que 'l poble que mereix ser lliure si no li donen s' ho pren.»

No creyem per tan que ningú prefereixi (com diu un altre escriptor) doblegar la espinada als opressors puig que constitueix un rebaixament moral que no cometen may los pobles fins que han perdut l' últim resquici del sentiment de la propia vergonya.

Avant donchs que siguent nostre propòsit no anar contra ningú, sinó á favor de tots, y no buscant lo remey en lo sol cambi de personas, sinó en la forsa que ha de donarnos l' unió, estem com-